

Éneklap

Húsvét 2. vasárnapjára

„C” liturgikus évben

Kezdésre (ÉU 42)

Há - la le - gyen az Is - ten - nek,

ki üd - vöt ad az em - ber - nek.

R) Al - le - lu - ja, vi - gad - junk,

Is - ten - nek há - lát ad - junk!

(2) Krisztus a sírból fölkele,
égnek-földnek örömére. R)

(3) Júda dicső orozlánja
a pokollal szembeszálla. R)

Húsvéti Kyrie (ÉE 416)

Előénekes: Kyrie eleison! Föltámadt Krisztus e szent napon, lelki örömben, dicső testben, alleluja!

Hívek: Kyrie eleison, Kyrie eleison!

Előénekes: Christe eleison! Eleget tettél a keresztfán, életünk lettél föltámadván, alleluja!

Hívek: Christe eleison, Christe eleison!

Előénekes: Kyrie eleison! Részeltesz, kérünk érdemedben, a húsvétnak örömében, alleluja!

Hívek: Kyrie eleison, Kyrie eleison!

Zsoltárválasz: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, * mivel irgalma örökké megmarad. (6. tónus)

Felajánlásra (ÉE 109)

Ó, if - jak, lá - nyok, gyer - me - kek,
az an - gyal - szó - ból ért - se - tek,

fel - támadt Krisz - tus ér - te - tek, al - le - lu - ja.

R) Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

(2) Itt áll az Úr most köztetek:

„Békesség, már ne féljete!

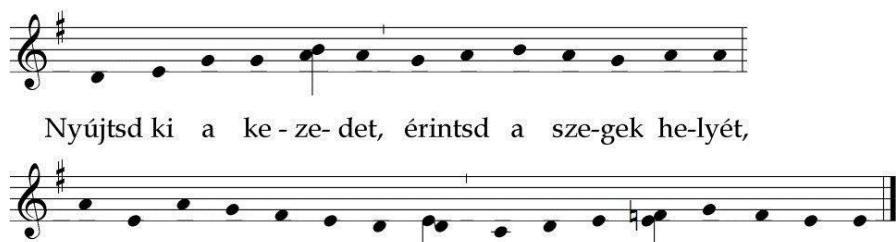
Én vagyok, bennem higgyetek!” Alleluja. R)

(3) Ezen a szent-szent ünnepen,

ujjongva csengő éneken

Urunkat áldjuk szüntelen, alleluja. R)

Communio (GH 185)

Nyújtsd ki a ke - ze - det, érintsd a sze - gek he - lyét,
és ne légy immár hi - tet - len, hanem hí - vő, al - le - lu - ja.

További ének áldozásra (ÉE 157)

A - do - ro te de - vo te, la - tens De - i - tas,
I - mád - lak és áld - lak, Is - ten, rej - te - lem.
quae sub his fi - gu - ris ve - re la - ti - tas.
Ke - nyér - és bor - szín - ben tit - kon vagy je - len.
Ti - bi se cor me - um to - tum sub - ji - cit,
Né - ked szí - vem, lel - kem át - ad - ja ma - gát,
qui - a te con - tem - plans to - tum de - fi - cit.
mert té - ged szem - lél - ve el - vesz - ti ma - gát.

(4) Ahogy Tamás látta, nem látom sebed,
mégis Istenemnek vallak tégedet.

Add, hogy egyre jobban hinni tudjalak,
tebened reméljek, s téged vágyjalak.

Végén (ÉE 105)

Parlando

Fel - támadt már di - csőség - ben az Isten szent Fi - a.
Ör - vendez már győzel - mé - ben vi - lág Megvál - tó - ja.
R) É - rettünk vállalt sebhelyek Al - le -, al - le - lu - ja.
már di - csőségben fénylenek.

(2) A kereszten oldalából vér és víz áradott,
e forrásból a világnak új élet támadott. R)

(3) Várja immár fenn a mennyben Atyjánál székhelye,
váltságunk lett kínhalála,
közbenjár érdeme. R)

Facebook:

